

ту швейцарскитѣ кантони, ту свободнитѣ градове въ Италия, ту съединенитѣ области въ Холандия и Съюзнитѣ господарства въ Германия. За да достигне своята цѣль Франца са не боеше че влѣзе въ продължителна война.

Заслугата на Франклина бѣше тѣзи че приготви и подписа два акта, които доставяхъ на неговата татковина една силна защитница и провъсгласявахъ независимостта на Съединенитѣ Щати, гарантировахъ съществуванъето имъ, разширихъ търговията имъ, обезгрижихъ побѣдата и открихъ имъ широка бѣдѣщностъ на американския материкъ. Тѣзи два трактата заключавахъ въ себе най-свободнитѣ начала, споредъ които правото на държавното съкровище сирѣчь правото на хазната, върху наслѣдството на чуждостранеца са отмахнхъ. Туй право стѣсняваше недвижимия имотъ на чужденцитѣ. Споредъ този трактатъ моретата ставахъ неутрални, дигнхъхъ са блокадитѣ и правото на предирванъето, нѣща които бѣше измислила и потвърдила Англия въ своя мореплавателенъ законникъ, разбира са за да владѣе по добръ. Въ силата на тѣзи трактати Франца станхъ защитница на Американцитѣ отъ Варварийцитѣ на Средиземно Море, а по-подиръ по Океана отъ Англичанитѣ. Двѣтѣ страни си бѣхъ дали дума да не слагатъ орѣжие додѣто независимостта на Америка са припознае. При това тѣ не можахъ да влѣзватъ съ никого въ преговори безъ общото съгласие. Тѣзи два трактата, въ които взаимнитѣ интереси бѣхъ откровенно изказани и справедливо опредѣлени са поддържахъ до край съ постоянна добросвѣстностъ и до-